INDICES LECTIONUM

ET

PUBLICARUM ET PRIVATARUM

QUAE IN

ACADEMIA MARBURGENSI

PER

SEMESTRE HIBERNUM

INDE A D. XXII. M. OCTOBR. MDCCCLX. USQUE AD D. XVI. M. MARTII MDCCCLXI.

HABENDAE PROPONUNTUR.

Insunt *C. F. Weberi adnotationes ad carmen panegyricum Pisonis.*

MARBURGI.
TYPIS ACADEMICIS ELWERTI.

ACADEMIAE MARBURGENSIS

PRORECTOR CUM SENATU

COMMILITONIBUS DILECTISSIMIS

S. P. D.

Anno praeterito *Anonymi carmen panegyricum ad Pisonem* non tamquam prorsus emendatum et ex toto restitutum, sed in quo compluria corrigenda rectiusque explicanda superessent, eo potissimum consilio in lucem edidimus, ut sodales seminarii nostri philologici annotatione critica in subsidium vocata ingenium suum in maculis eius carminis investigandis castigandisque exercere possent. Quod quum in scholis aestivis anni prioris ex parte factum sit, eius rei nonnulla certe testimonia atque documenta vobis, dilectissimi Commilitones, nunc proferre ab instituto libelli huius academici non absonum est visum.

Vs. 8—10.

— Quid imaginibus, quid avitis fulta triumphis
atria, quid pleni numeroso consule fasti
profuerint, si vita labat?

Cortius pro *fulta*, non constat qua de causa, sed fortasse propter v. *imaginibus*, quod cum v. *fulta* non bene quadrare videtur, adstipulante Burmanno ad Anthol. Lat. T. I. p. 207 coniecit *culta*. Vulgatam recte defendunt Wernsdorf. et Beckius, sed neuter animadvertit neque *atria culta* pro *ornata* dici posse, neque *fulta* propter v. *labat*,

cui *fulta* a poeta opponitur, corrigi debere. *Fulciendi* vero et *effulciendi* vocabula proprie usurpantur de porticibus, postibus, trabibus etc., ut (quos locos interpretes laudant) Iuvenal. VII, 182 *Numidarum fulta columnis — coenatio* et Stat. Theb. I, 144 *montibus — alte graiis effulta nitebant atria.* Et bene dicuntur *atria* h. l. *fulta*, quia in atriis erectae solebant esse columnae, quibus imagines maiorum et insignia victoriae affigebantur. Neque tamen *atria fulta* de columnis intelligendum, quas ditissimi Romani ex terris peregrinis sibi petebant, sed de multitudine imaginum maiorum et de spoliis multis innumerisque, quibus atria sive columnae atriorum erant refertae atque repletae, ita ut insignia et tropaea quasi pro fulcris essent. Quam multitudinis imaginum signorumque triumphi notionem ut poeta accuratius exprimeret, usus est non modo plurali numero substantivorum sed etiam v. *triumphis*, quod multo plura quam v. *tropaeis* continens a Nic. Heinsio corrigi non debebat neque a Beckio in contextum recipi. Sensus verborum hic est: Quid columnae in atriis cum imaginibus maiorum et cum insignibus triumphorum erectae, si mores sunt depravati et vita corrupta?

Vs. 14—17.

Quid memorare necesse est,
ut domus a Calpo nomen Calpurnia ducat,
claraque Pisonis tulerit cognomina prima,
humida callosa cum pinseret hordea dextra?

Cod. Varsav. habet *primā*, quamobrem Martyni-Laguna, quem repetita vocabulorum in *a* exeuntium terminatio offenderat, *primum* corrigit, probatum Reichardo qui subiectum desiderans etiam *primus* scribere vult, sed coniecturam *primus* id est Calpus neque grammatica ratio concedit neque historia rerum probat. *Primum* autem non quadrat, cum gens Calpurnia cognomen *Pisonum* non bis saepiusque sumserit, neque *primo,* ac si eadem gens cognomen Pisonis iam ab initio habuisset, postea vero deposuisset. Sed recte legitur *prima*, quod non cum v. *domus* coniungendum est, ita ut Calpurnia gens alii genti opponatur, cui et rerum historia adversatur, quum nulla alia gens cognomen *Pisonis* assumserit, et sedes obstat vocis *prima* in fine versus pro *primaque — clara* positae atque a vocabulo *domus* nimis remotae, sed quod collocatio verborum docet ad v. *cognomina* pertinet, ita ut alia Calpurniae gentis cognomina significentur. Etenim *prima cognomina* gentis sive *nominis* Calpurniorum erant *Pisones*, postea *alia* accesserunt *cognomina* ut *Flammae, Asprenates, Bestiae, Bibuli.* Vel si ad solos *Pisones* rem referre malis, *prima* dixit poeta, quia iidem *Pisones* praeter hoc et aliud cognomen *Frugi* tulerant. Coniungi autem inter se possunt *clara cognomina prima*, quum *prima* praedicative positum sit et duo substantivi adiectiva, quorum alterum est attributum, alterum praedicatum, ita vulgo collocentur, ut substantivum sit medium (quemadmodum h. l.; cf. Krueger. Grammat. lat. § 685), et adiectivum quod inhaeret vel attribuitur substantivo plerumque, ut h. l., praemittatur. Poeta, quod collocatio verborum indicat, hoc sibi vult, *primum* Calpurniae gentis *cognomen* fuisse *Pisonum* inde profectum, quod hordea pinsebant.

Vs. 18. 22—26.

Nec si cuncta velim breviter decurrere possim;
— — — — — manus sed bellica patrum
armorumque labor veteres decuere Quirites
atque illos cecinere sui per carmina vates.
nos quoque pacata Pisonem laude nitentem
exaequamus avis.

Nexus sententiarum subobscurus est. Reichardus hunc invenisse sibi visus est: *Arma et bella veteres Romanos adhuc rudes moribus et litteris incultos maxime videbantur decere, unde et bellicas maxime eorum laudes poetae Romani Ennius v. c. et alii recte cecinerunt; at nostra aetate, quae est longe cultior, — etiam aliis quam bellicis virtutibus laus et immortalitas parari possunt, quales tu, Piso, mereris etc.* Sed oppositio illa, quam Reichardus vult, in sententia non apparet, cui repugnant certe vv. *nos quoque.* Neque Martyni-Laguna nexum sententiarum percepit, qui particula *sed*, quam non recte intellexerat, in *si* et distinctione ante *nos* ita mutata, ut apodosis a vv. *nos quoque* incipiat, hunc statuit sensum et nexum: *Si maiores nostri propter bellicas laudes non caruere virtutum suarum praeconio, nos quoque Pisonem, pacata laude nitentem, carmine mactemus.* Lagunae coniectura displicet, quum nexus vs. 22 cum verbis prioribus nullus appareat et particula coniunctiva desit, tum non poetae veteres *(vates)* et recentes *(nos)* opponantur, sed res gestae laudesque bellicae atque pacatae. Particula *sed* respicit ad vs. 18, ut sit nexus et sensus hic: Nec breviter decurrere possim priscorum Pisonum titulos et bella, sed etiamsi possim cuncta commemorare, nolim sive non opus est, quum nunc non veteres Pisones praedicandi sint, quibus laudi et honori erant *(decuere* ut recte in Cod. Varsav.) res bello fortiter gestae, sed recentes, qui pacatis virtutibus nitent, qualis est Piso, et quum veteres illi carminibus praedicati iam suos invenerint vates, Piso contra poetae praeconium nondum sit nactus; atque ut veteres illi vates priscos Pisones laudibus ornarunt, ita nos quoque hunc Pisonem pacatis virtutibus bellicas maiorum aequantem per carmina celebramus.

Vs. 37—40.

Sed quae Pisonum claros visura triumphos
olim turba vias impleverat agmine denso,
ardua nunc eadem stipat fora, cum tua moestos
defensura reos vocem facundia mittit.

Haec est Sicardi primi editoris aliorumque, qui eum sequuntur, scriptura; Iunius et qui recentiores carmen panegyricum evulgarunt habent *Quaeque patrum claros quondam visura triumphos* ex emendatione, quum *sed* particulam non intellexissent. *Quaeque* vero propter *que* adiunctivum stare non potest, quum sententia ad priora non accedat quasi additamentum explicandi neque prioribus adhaereat, sed alia eademque nova, quae a prioribus diversa sunt, contineat; deinde non patet, quinam sint *patres*, num prisci Romani in universum an patres Pisones; denique displicet cumulatio vv. *quondam*

olim (qualis apud Terentjum Eun. II, 2, 15, non apud nostrum poetam fieri potest), praesertim quum *olim* de tempore diu praeterito, cui vs. 39 *nunc* opponitur, h. l. rectius dicatur, quam *quondam* i. q. quodam tempore de tempore praeterito in universum. Beckius *sed quae Pisonum claros* pro manifesta interpolatione habet. Nihil est corrigendum; *sed* non est tempora diversa distinguentis, ut nuper a nobis scriptum est, sed poetae se corrigentis et spectat ad vs. 32 *quin age maiorum — tuorum scande super titulos et avitae laudis honores armorumque decus praecede forensibus actis,* ita ut nexus sit: sed quid te exhortor, ut superes res bellicas maiorum forensibus tuis actis, cum eloquentia tua in foro iam notissima sit; nam populus iam stipat fora etc.; vel: sed iam antecessisti titulos maiorum tuorum; nam populus, qui olim impleverat vias, triumphos maiorum tuorum visurus, nunc stipat eadem fora te dicentem auditurus. Iam *Pisonum*, quod ad v. *maiorum* vs. 32 respicit, propter *sed* necessarium est et *ardua*, quod cum *turba*, non cum *fora* coniungi debet, coronam erecta cervice stantem et attento animo audientem significat, ut Turnus apud Virgil. Aen. IX, 53 equo vectus dicitur *campo sese arduus inferre* i. e. erectus, circumspiciens, et apud Horat. Sat. I, 2, 88 *ardua cervix equi.* Ceterum ad fulciendam nostram coniecturam *Cicerone iubente* pro corrupto *Cicerone iuventae,* quam vs. 35 in contextum recepimus, cf. Quintil. X, 1, 112 *Cicero non immerito ab hominibus aetatis suae regnare in iudiciis dictus est, apud posteros vero id consecutus.*

Vs. 49. 50.

Sic auriga solet ferventia Thessalus ora
mobilibus frenis in aperto flectere campo.

Auriga, quod descendit ab *ago* et *aurea* i. freno, ἡνίοις, sive ab *oreis* frenorum parte, ut docet Festus p. 8 Lind. *Aureax auriga aureas enim dicebant* (v. *dicebatur*) *frenum, quod ad aures equorum religabatur, oreas,* (Lind. *orias) quo ora coercebantur*, non solum dicitur is qui cursum regit inprimis in ludis Circensibus equorum agitator, sed etiam, ut recte explicant I. I. Scaligerus et Barthius, eques, inprimis eques artifex, praeterea eques solitarius, quem dicunt, κέλης, qui equo solo vehens eum regit, ut vs. 52 singularis *quadrupes* et vv. *calce incitat* ostendunt. Cuius vocabuli hac significatione dicti, quod sciamus, nullum exstat exemplum. Neque h. l. de certamine in ludis Circensibus sermo est, sed in universum de arte equitandi; hinc vs. 50 *apertus campus* laudatur, non *Circus*, neque certamina solitaria equitum in Circo instituta commemorantur; locus certe Sueton. Calig. 55 *incitato equo — familiam et supellectilem dedit* rem dubiam non comprobat.

Vs. 51—54.

Qui modo non solum rapido permittit habenas
quadrupedi, sed calce citat, modo torquet in auras
flexibiles rictus et nunc cervice rotata
incipit effusos in gyrum carpere cursus.

Verba *torquet in auras* desunt in antiquissimis editt. Sicardi et Basil.; primum, ut videtur, apparent in Lugdun. 1, unde suppleta non constat. Cortius pro varia

lectione affert ***aures***, quod sensu caret; Barthius, quum equi os in auras torquere dici non possit, coniecit ***in armos***, qui opponuntur suffraginibus, secutus fortasse Virgil. Aen. VI, 882 ***seu quum pedes iret in hostem, seu spumantis equi foderet calcaribus armos***, ubi ***armi*** sunt latera. Et sane h. l. non de concitando sed de compescendo et cohibendo equi cursu est sermo; retorqueri enim dicitur equus, quum post longum directumque cursum in breviorem gyrum sive orbem corripitur et coercetur. Tum vero caput equi retortum vel ***in armos*** sive in pectus deorsum compellitur, vel ***in auras*** sive in altum sursum trahitur. Itaque Barthii coniectura, quemadmodum Wernsdorf. eam interpretatur: ***attrahere frenum et equum coercere***, admitti potest; sed ea non opus est neque ***torquere in armos*** alibi legitur. Vulgata optime se habet. Auriga sive eques ita coercet equum et adducit habenas, ut equus pedes priores erigat, arrectus se tollat, auras ungulis quasi petere videatur; etenim ***in auras*** est i. q. in altum, ut apud Virgil. G. IV, 109 de aurigis ipsis: ***Iamque humiles iamque elati sublime videntur aera per vacuum ferri atque assurgere in auras.*** Quod sequitur ***cervice rotata***, cuius loco Ungerus v. d. voluerat ***retorta***, significat equi, oblique modo in dextram modo in sinistram flexi, cervicem in gyrum conversam et inclinatam.

Vs. 89. 90. (vs. 77. 78).

Quin etiam facilis romano profluit ore
Graecia cecropiaeque sonat gravis aemulus urbi.

Postquam poeta Pisonem de iuventute Romana in controversiis excolenda optime meritum laudibus celebravit, nunc ad eiusdem indolem in utraque lingua et graeca et latina etiam declamantis, ut posteriora docent, transit. Offendit vero in loco allato mutatio subiecti, quum pro Pisonis persona, quam poeta antea dixerat, nunc aliud subiectum ***Graecia*** positum sit et in iis quae sequuntur ***gravis aemulus*** quo referenda sint nescias, quamquam si per legem grammaticam liceret, ea lubenter cum Pisone subiecto coniungeres. Itaque Nic. Heinsius pro ***gravis*** coniecit ***favus***, ut sit id quod mel eloquentiae, quam coniecturam Wernsdorf. merito repudiavit. Sed quod ipse suspicatus est ***sonas*** pro ***sonat***, quamquam facilius ad Pisonem referri potest, inconcinnitatem structurae auget, quum transitus a tertia ***(Graecia)*** ad secundam personam fieri h. l. non possit, nisi prius addito ***tibi*** i. e. Piso. Accedit altera inconcinnitas. Etenim dum in utroque versu singula vocabula accuratissime sibi respondent et inter se concinunt, ***facilis*** et ***gravis***, ***romano ore*** et ***cecropiae urbi***, ***profluit*** et ***sonat***, aperte vv. ***Graecia*** et ***aemulus*** non habent quocum conferantur. Deinde quamquam ***sonare*** de oratore dicitur, (cf. Cic. Brut. 74, 259 ***Cotta sonabat contrarium Catulo subagreste quiddam***) tamen cum v. ***profluit*** comparatum, quod fere idem exprimit, abundare videtur. Gravissimum vero vitium inest in v. ***Graecia***, quod editores pro lingua graeca accepisse videntur, id quod nullo modo fieri potest. Vocabulum, ut ex prioribus patet, corruptum est. Proposuimus nuper ***sermo*** pro ***Graecia***, quod cum seq. ***aemulus*** in structura bene convenit, praesertim si ***graecus*** pro ***facilis*** scribitur, sed coniecturae nimium a literarum ductibus recedunt et aliis de causis displicent. Loci difficultas, nostra quidem sententia, optime tollitur,

si scribimus *gratia* pro *Graecia*, quod vel ex glossa v. *cecropiae* vel ex commutatione ortum est, et *sonus* pro *sonat*, ita ut sermonis *gratia* et *sonus* intelligatur. Poeta in Pisone aequam laudat facilitatem et gratiam orationis latinae atque gravitatem et aemulationem sermonis attici sive graeci. Et hanc emendationem menti poetae respondere apparet ex loco, qui postea legitur vs. 162 sq. (150 sq.), ubi Pisoni perinde *gravitas* ac *lepos* attribuitur: *Mira subest gravitas inter fora, mirus omissa paullisper gravitate lepos.* Et recte utitur poeta v. *soni*, quod cum pronuntiationem, tum elocutionem in arte oratoria positam exprimit; cf. Cic. de Orat. II, 13 *Xenophon leniore quodam sono est usus, et qui illum impetum oratoris non habeat;* adde I. C. T. Ernesti Lexic. technol. Latin. rhetor. p. 365 sq. Iam omnia inter se congruunt sibique respondent *facilis gratia* et *sonus gravis, romano ore* et *cecropiae aemulus urbi*, ita ut v. *profluit* utrique sententiae sit commune et tertia persona in his et in iis quae sequuntur cum subiecto suo bene procedat, dativus vero *ei* facile suppleri possit.

Vs. 100. 101. (vs. 88. 89).

Sed super ista movet plenus gravitate serena
vultus et insigni praestringit imagine visus.

Praestinguit, quod a solo Pulmanno commendatum Reichardus in contextum recepit, in plerisque scriptorum locis ubi legitur dubium est, neque huic loco convenit, cum sit id quod obscurare, debilitare, extinguere. Saepius in MSS. commutantur *praestringere* et *perstringere* (cf. Drakenb. ad Sil. Ital. I, 358), quae oculorum aciem plus minusve nimio splendore obtusam vel percussam significant. Itaque et h. l. scribendum esse videtur *perstringit*, quod melius quadrat, laudes Pisonis augens, cuius vultus primum audientes in universum movisse, deinde eorum oculos perculisse atque animos percussisse dicitur; ut Liv. I, 25,4 *horror ingens spectantes perstringit*, et Plin. H. N. II, 16 (18) *solis — radii visus perstrinxere nostros.* Desideratur vero obiectum verbi, quare *visus* non est nominativus, qui post *vultus* languet, sed accusativus, nisi malis *visum* scribere; sed pluralis magis placet exprimens Pisonem oculos auditorum perstrinxisse, quotiescunque aliquis eum intuebatur.

Vs. 109—111. (vs. 97—99).

Quis tua cultorum, iuvenis facunde, tuorum
limina pauper adit, quem non animosa beatum
excipit et subito iuvat indulgentia censu?

Poeta, qui antea de animi virtutibus Pisonis dixerat, de fide, liberalitate, probitate, nunc liberalitatem eius et beneficentiam laudans eum alloquitur *iuvenis facunde.* Sed quid quaeso rei est liberalitati et beneficentiae cum facundia? ea non opus est, si quis benignus, ut Piso, sua sponte beneficia tribuere velit. Vocabulum est corruptum; lege *iucunde* et epitheton recte se habet. *Iucundus* enim dicitur, qui non modo suavis et dulcis est, sed etiam alios iuvat et delectat, animum alicuius hilarem laetumque reddit; et quod proprie de rebus dicitur, de aqua, agris etc., etiam ad homines transfertur;

cf. Cic. Cat. IV, 6, 11; Cornel. Att. 16, 1; Plin. H. N. init. *imperator iucundissime.* Descendit enim a v. *iuvandi* quasi *iuvicundus,* qui alterum iuvat, auctor est alteri ut gaudeat, unde Cic. de Fin. II, 4, 14 *hanc quoque iucunditatem si vis transfer in animum; iuvare enim in utroque dicitur ex eoque iucundum.* Recte vero h. l. dicitur *iucundus,* qui cultores, clientes, pauperes adiuvat in iisque gaudium excitat; quapropter poeta et v. *iuvat* vs. 111 scripsisse videtur. Quod sequitur *animosa* Reichard. male explicat *indulgentia satis virium et animi habens ad vincendos avaritiae et diffidentiae insultus;* est potius id quod promta, studiosa, acris, quamobrem poeta vs. 111 addidit *subito,* neque est mutandum in *generosa,* cf. et vs. 251 (239) *superest animosa voluntas.* Ita Otho apud Tacit. Hist. I, 24, quem locum Beck. attulit, dicitur *animosus corruptor.* Adde Prudent. Psychom. 874 *animosa Fides mercata parabat.*

Vs. 118—123. (vs. 106—111).

Rara domus tenuem non aspernatur amicum
raraque non humilem calcat fastosa clientem;
illi casta licet mens et sine crimine constet
vita, tamen probitas cum paupertate iacebit.
sed lateri nullus comitem circumdare quaerit,
quem dat purus amor, sed quem tulit impia merces.

Praedicat laudibus poeta virtutes Pisonis in consuetudine cum aliis conspicuas, veram amicitiam, ex aequo profectam, sine discrimine fortunae nataliumve et clientelam, quae solam probitatem spectet, comparatque Pisonem cum aliis, qui amicos tenues aspernentur et clientes humiles fastidiant; in quibus nihil est difficultatis, nisi v. *rara* a Bersmanno falso intellectum, quod ex usu poetarum et scriptorum post Augustum (cf. Ovid. Met. XI, 766 *nec Iliacos coetus nisi rarus adibat)* pro adverbio *raro* sive id quod *raro* fit dictum est, vel cum *non* coniunctum id quod *multae* significat, ita ut huc spectent, quae vs. 128 (116) sequuntur, *ista procul* etc. Sed quaeritur quid sibi velit *illi,* quod Cortio et Reichardo probatum Tollius coniecit pro *illic* et Beckius in contextum recepit. Alii *illic,* ex sequente *c* v. *casta* ortum, male servant, quum non habeat quo referatur et dativus propter *constet* exspectetur, sed nec *illi* aptum est, sive de *domo,* ubi perversus oritur sensus, sive de *clienti* intelligitur, ubi non omnia quadrant. Cur enim *clienti* soli *casta mens et vita* tribui debet? cur non et *amico?* Corrige *illis,* quod ad utrumque cultorem spectat, de quibus postea vs. 122 et vs. 124 sermo est, ad *comitem* s. clientem et ad *amicum* quos et antea vs. 114 significaverat vv. *probitas* (cf. vs. 121) *spectatur in illis.* Cohaeret vero *illis* cum prioribus, in quibus multae domus, a Pisoniana discrepantes, amicos et clientes aspernari dicuntur; quamobrem distinctio minor post v. *clientem* et maior post v. *vita* ponenda est. In omnibus porro editionibus vs. 122 *sed* legitur, quae particula post *tamen* nullum hic habet locum, quum neque corrigat, neque disiungat, neque opponat. Quae sequuntur *nullus comitem quaerit* cum prioribus potius coniuncta et concordantia ad idem redeunt, ad sententiam poetae explicandam *probitatem cum paupertate esse perituram.* Neque tamen cum

prioribus ita cohaerent, ut per copulam, quam Laur. Santenius voluit, simpliciter addita vv. ***probitas cum paupertate iacebit*** explicent. Exspectatur certe iacturam virtutis cum paupertate coniunctae accuratius declarari, non hominum in quaerendis amicis comitibusque perversitatem vituperari. Qualia vero nunc sunt verba apparent languida et frigida. Praeterea in sententia ***probitas cum paupertate iacebit*** aliquid inconcinni et imperfecti est; neque enim ***probitas cum paupertate iacere*** absolute dici potest, quippe quod neque semper, neque apud omnes fit, sed si res ita fert, ex tempore, pro re nata. Id quod interdum fit exprimendum fuit. Enuntiatum itaque non est integrum. ***Probitas*** autem per se non ***iacet cum paupertate*** vel propter paupertatem, sed ubi non magni aestimatur, in honore non habetur, quod a Pisone secus fieri poeta et antea vs. 114 (***probitas spectatur in illis***) affirmavit et postea vs. 128 sqq. repetit, ita ut quae ab aliis contraria fieri dicuntur interposita sint. Sensus itaque et nexus loci hic esse debet: Non raro nobiles tenuem amicum aspernantur et humilem clientem fastidiunt, licet uterque probus et castus sit; quod si fit probitas paupertatis peribit. Iam ex re, quae saepius fit vel facta esse dicitur vs. 118 sq. (***rara domus non aspernatur*** etc.), poeta transit ad sententiam generalem, sed ex conditione pendentem, quae adesse debet, unde et temporum varietas (***calcat*** et ***iacebit***) explicanda est. Quamobrem ponenda est distinctio minor post v. ***iacebit*** et corrigendum ***si*** pro ***sed***, quod (***s***;) in MSS. saepius cum ***si*** confunditur, ita ut quae sequuntur ad vs. usque 127, eodem modo inter se coniuncta, (***nullus comitem quaerit***, ***quem dat amor sed quem tulit merces*** et ***nec quisquam largitur amico, quem regat ex aequo sed parva stipe focilat***) ab hac particula pendeant. Recte autem stat sententia, quae ita procedit: Pisoniana domus probitatem in quaerendis amicis et clientibus spectat, aliae contra domus amicos clientesque pauperes, licet sint puri castique, despiciunt; attamen si comites et amici non puro amore sed propter opes et mercede quaeruntur, mores probi integrique interibunt. Inde patet pro ***sed*** neque ***sic***, quod Klussmannus coniecit, neque ***nam***, quod Beckius voluit, ad h. l. quadrare. Denique notandus est praepositionis ***cum*** usus, quae conditionem indicat cum re aliqua ita coniunctam, ut inde explicetur quod rei accidisse dicitur, quasi sit dictum ***propter paupertatem;*** nam si divitiae in honore sunt loco virtutis, probitas cum paupertate coniuncta perit, cf. Handii Tursellin. T. II p. 155, quem Beckius laudat.

Vs. 124—127. (vs. 112—115).

Nec quisquam vero pretium largitur amico,
quem regat ex aequo vicibusque regatur ab illo,
sed miserum parva stipe focilat, ut pudibundos
exercere sales inter convivia possit.

Offensioni est v. ***focilat***, quod male ab eadem stirpe atque v. ***focillandi*** repetunt et ***fovet***, ***mulcet***, θωπεύει interpretantur; prima enim syllaba, quae in v. ***focillandi*** corripitur (cf. Plaut. Pers. I, 3, 24 ***focula***), in v. ***focilat*** h. l. producitur; quare ***munerat***, quod in editione Iunii nonnullisque aliis legitur, aperte manum emendatricem prodit. Distinguendum vero est inter ***focillare*** s. ***focillari***, quod ut ***vacillare***,

cantillare etc. (cf. Duentzer Lat. Wortb. p. 145 et Krueger Gr. Lat. §. 256, 3) deminutivum est quoddam v. *fovendi* (cf. Lud. Schwabe de deminut. gr. et lat. p. 27) et a *focus* sive *foculus* (Liv. II, 12, 13) descendit, atque inter *focilare* s. *foculare*, quod repetendum est a *faucibus*, non a *focus*, ut Doederlein. Lat. Syn. T. VI p. 132 vult. Illud, quod Casaub. ad Sueton. Aug. 17 a *faucibus* male derivatum explicat *aegras fauces apposita lana fovere* et Gesner. in Thesauro *ignem flatu leni iterum excitare*, iam Festus s. v. *focus* p. 64 Lind. *a fovendo id est calefaciendo* dictum esse annotavit; *foculare* contra sive quod hoc loco et in Glossar. Lat. Graec. ex Cod. nr. 7692 apud Du Cang. T. III p. 332 legitur *focilare* Nonio auctore I, 31 p. 10 est i. q. fovere, nutrire. Additur tertium v. *focio*, quod exstat cum glossa *ψωμίζω*, *adesco*, *allicio* in Supplem. Antiquar. apud Du Cange l. l. et cum glossa *focro* sive *focio*, *adesco* ex cod. Sangerm. in Labbei Gloss. p. 248 (Lond.) et in Castigatt. Labb. p. 365 (Lond.); sed illud *focro* sive *focio* Hildebrand. in Gloss. Lat. secul. IX p. 12, 104 recte in *focilo* mutavit; nullum enim exstat vocabulum *focire*, quum verba coniugationis in *ire* non descendant a substantivis in *x* exeuntibus. Iam v. *focilandi* nostro loco aptum esse apparet, sive significat *adescare*, *allicere*, sive *nutrire*, *sustinere*. Neque opus est emendatione *focitat*, verbo inusitato, quod secundum analogiae legem (ut ex *vocare* fit *vocitare*) ex *focare* formare possis. Est enim *focilare* sive *foculare* frequentativum quoddam verbi *focare* in suffixum *il* (ex *ill* cf. Duentzer l. l. p. 145) vel in *ul* exiens, ut alia verba, *petulans (petulare)*, *ambulare*, *speculari* etc. cf. Krueg. Gr. Lat. l. l. not. 7. Proprie significat *focare*, quod superest in *perfocare*, *praefocare*, *suffocare*, i. q. fauces aliqua re claudere sive implere, quae actio si repetita esse dicitur, fit frequentativum *focilare* sive *foculare*, quod est cibum in os saepius inserere, cibare, *ψωμίζειν*. Inde translate dicitur quod glossaria bene exhibent *adescare*, *allicere* aliqua re. Et usus est poeta iterativo verbo, quia patronus dives pauperem clientem et amicum nummis illicere solet vel saepius inescasse, illexisse putandus est. Accedit quod vv. *parva stipe* addita significationem verbi optime adiuvant, quum divites in focilando id est inescando sive nutriendo parvulis rebus escae idoneis vulgo utantur.

Vs. 128—132 (vs. 116—120).

Ista procul labes, procul haec fortuna refugit
Piso tuam venerande domum; tu mitis et acri
asperitate carens positoque per omnia fastu
inter ut aequales unus numeraris amicos,
obsequiumque doces et amorem quaeris amando.

Unus ex paucis locis, in quibus Sicardum sequi non licet. Bene exhibet Iunius *ista procul labes*, quae ad priora spectant; *ista labes*, ubi non *amor purus* sed *merces impia* homines consociat, et *haec fortuna*, quam amici pauperes *inter convicia* salibus patiuntur. Quibus verbis poeta clausulam quandam prius ab eo dictis imponit et ad alias Pisonis virtutes, in consuetudine cum aliis conspicuas, ad comitatem, humanitatem etc. laudandas transit. Displicet autem Sicardi scriptura *ipse procul livor*, plurimis

editoribus probata, ut *haec fortuna* sit explicatio vocabuli *livor*, quod fieri non potest; adversatur huic explicationi anaphora *procul;* deinde poeta in verbis *procul haec fortuna refugit domum* non nova addit, sed priora, inprimis vs. 118. 119. dicta in unum complectitur, quare et v. *domus* repetiit; tum quae sequuntur *tu mitis et acri* etc. a prioribus *ista procul labes* etc. aperte distinguuntur, ita ut Piso multum ab aliis diversus dicatur *mitis*, obsequens, vere amans amicos; praeterea *livor* h. l. non quadrat, ubi de statu et conditione pauperum amicorum et clientum est sermo, et ubi quae sequuntur non ad *livorem* sed ad *labem* spectant, dum comitas et asperitas, fastus et aequalitas opponuntur; denique *ista labes* recte ad remotiora vs. 113. 121—123. (*tamen probitas — impia merces*) et *haec fortuna* ad proxima vs. 124—127 (*nec quisquam — convicia possit)* respiciunt.

Haec sunt, quibus vos, dilectissimi commilitones, sive novitii ad hanc Musarum aedem acceditis, sive stipendia iam meriti veteranive ad castra studiorum liberalium revertimini, salutatos esse volumus, indicibus lectionum praemissa, ut in nostra quoque academia disciplinam humanitatis omnium quas docemus literarum quasi fundamentum et incrementum et ornamentum haberi intelligatis et, quum tantae sit auctoritatis, primum ut par est obtinere locum aditumque ad ceteras scholas vobis aperire cognoscatis. Favete! Valete!

P. P. in Academia Marburgensi mense Augusti MDCCCLX.

I. LECTIONES ORDINIS THEOLOGORUM.

ERNESTUS LUDOVICUS THEODORUS HENKE, theol. et phil. Dr., theol. P. P. O., seminarii theol. Philippini ephorus, bibliothecae academicae praefectus, *1) publice exercitationes homileticas* solito more moderari perget; 2) *privatim a) historiam ecclesiae recentiorem* inde ab anno MDXVII usque ad haec nostra tempora narrabit quinis per hebd. scholis h. VIII, *b) homileticam et liturgicam* docebit quaternis diebus h. XI.

GUILIELMUS SCHEFFER, phil. et theol. Dr. hujusque P. P. O., Augustissimo Electori in senatu ecclesiastico a consiliis supremis, eccles. reform. per Hassiam superiorem inspector, 1) *publice societatem dogmaticam* die Lunae h. VI—VIII moderabitur; 2) *privatim a) Ioannis evangelium* et *epistolas* senis dieb. h. X interpretabitur, *b) de iure et constitutione ecclesiae evangelicae*, adiectis legibus ad res ecclesiasticas et scholasticas in Hassia nostra spectantibus, ter h. XI aut alia commoda disseret.

ERNESTUS RANKE, theol. et phil. Dr., theol. P. P. O., Augustissimo Hassiae Electori a consiliis ecclesiasticis et h. a. decanus, 1) *publice a) passionem et resurrectionem Domini secundum evv. synoptica* exponet die Sat. h. X, *b) historiam textus Novi Testamenti* narrabit die Sat. h. XI; 2) *privatim a) evangelia Matthaei, Marci et Lucae ratione synoptica* explicabit scholis quaternis h. X, *b) introductionem in Novum Testamentum* tradet quat. scholis h. XI.

AUGUSTUS FRIDERICUS CHRISTIANUS VILMAR, philos. Dr., theol. P. P. O., a consiliis ecclesiasticis, ordinis electoralis Guilielmi eques, *1) publice examinatorium* quod dicitur instituet *de theologia dogmatica* die Merc. h. XI; *2) privatim a) lectionem Scripturae Sacrae* continuabit quater h. XI, *b) theologiam dogmaticam* tradet senis scholis h. IX.

FRANCISCUS EDUARDUS CHRISTOPHORUS DIETRICH, theol. et phil. Dr., theol. P. P. O., *1) publice a) linguam arabicam* binis scholis h. XI, *b) borealem veterem* binis h. IV docebit; 2) *privatim a) Hebraeorum archaeologiam et historiam* quinis h. III exponet, *b) Vaticinia Messiana Vet. Test.* quat. dieb. h. II interpretabitur, adiuncto de iisdem *examinatorio* die Mercurii.

II. LECTIONES ORDINIS IURECONSULTORUM.

EDUARDUS SIGISMUNDUS LOEBELL, iur. utr. Dr. et P. P. O., academiae procancellarius, facult. iur. assessor ordinarius, ordinis elect. Guil. eques, *1) publice de bonis uxoris* secundum ius rom. dieb. Merc. et Sat. h. II disseret; *2) privatim a) ius criminale* ad Feuerbachii librum sexies h. X, *b) processum criminalem* duce Martino quinquies h. XI tradet.

CAROLUS FRIDERICUS VOLLGRAFF, phil. ac iur. utr. Dr. huiusque P. P. O., facultatis iur. assessor ordinarius, *1) publice* instituet *examinatorium in ius gentium* die Merc. h. IV; *2) privatim* docebit *a) ius publicum* quinis dieb. h. II, *b) ius gentium atque civitatum confoederatarum* quinis diebus h. III, *c) ius naturae* sive *philosophiam iuris et civitatis* quinis dieb. h. XI.

CONRADUS BUECHEL, I. U. Dr. atque P. P. O., facult. iurid. assessor ordinarius, 1) *publice de iuribus in rebus alienis* die Merc. et Sat. h. X disseret; 2) *privatim a) pandectas*, Puchta duce, senis diebus h. IX et II, *b) ius hereditarium*, eodem duce, quat. dieb. h. X profitebitur.

FRIDERICUS GUILIELMUS ROESTELL, I. U. Dr. et P. P. O., facult. iurid. assessor ordinarius, *1) publice speculum saxonicum* interpretabitur die Sat. h. III; 2) *privatim* tradet *a) historiam iuris germanici* quinquies h. XI, *b) processum iuris civilis* quinquies h. IV et d. Sat. h. XI, *c) ius ecclesiasticum* quinquies h. V.

CAROLUS FRIDERICUS ALBERTUS KOEPPEN, I. U. Dr. et P. P. O., facult. iurid. assessor ordin. et h. a. prodecanus, 1) *publice* tradet *ius quod ad familiam pertinet* die Sat. h. III; 2) *privatim* docebit *a) institutiones iuris Romani* sexies h. XII, *b) ius hereditarium* quinquies h. III.

III. LECTIONES ORDINIS MEDICORUM.

GEORGIUS GUILIELMUS FRANCISCUS WENDEROTH, phil. et med. Dr., hujus et botanices P. P. O., hort. bot. praefectus, Augustissimo Electori a consiliis rerum medicarum intimis et ordinis electoralis Guilielmi eques, 1) *publice conversatoria de rebus philosophiae naturalis*, inprimis ad medicinam spectantibus; *2) privatissime* sed *gratis demonstrationes botanicas* diebus horisque aptis commodisque instituendas offert.

IOANNES MAURITIUS DAVIDES HEROLD, phil. et med. Dr. hujusque P. P. O., instit. zoolog. director, Augustissimo Electori ab intimis rerum medicarum consiliis, *1) publice examinatorium et repetitorium de variis rebus ad primam zoologiae generalis et specialis partem spectantibus* offert die Ven. hora commoda; *2) privatim zoologiae generalis et specialis secundam partem, quae inde ab animalibus articulatis, crustacea, arachnida et insecta complectentibus, usque ad protozoa in universum animalia inferiorum ordinum comprehendit, arctissimo cum anatomia comparativa, physiologia et psychologia nexu iunctam*, quinqies h. II docebit.

CAROLUS FRIDERICUS HEUSINGER, med. Dr. et P. P. O., instituti medicoclinici director, Augustissimo Electori ab intimis rerum medicarum consiliis et ordin. elect. Guil. eques, *1) publice* instituet *examinatorium clinicum* die Sat. h. I; *2) privatim* docebit *a) pathologiam generalem* h. III, *b) pathologiam et therapiam specialem* h. II; *3) privatissime* moderabitur *clinicen medicam* h. X—XII, dieb. Lunae et Veneris h. XI.

HERMANNUS NASSE, med. Dr. et physiologiae P. P. O., instituti physiologici director et h. a. decanus, 1) *publice societatem physiologicam* moderabitur die Iovis h. VII—IX; *2) privatim a) partem physiologiae propaedeuticam* docebit sexies h. XI, *b) physiologiam sensuum* tractabit die Sat. h. II—IV, *c) exercitationes microscopicas* in instituto physiologico diriget quinquies h. II—IV.

GUILIELMUS ROSER, med. Dr. et chirurgiae P. P. O., instituti clin. chir. director, 1) *publice examinatorium de chirurgia* offert; 2) *privatim a) ophthalmologiam* quater h. VIII docebit et *b) de instrumentis* bis h. VIII disseret; 3) *privatissime clinicen chirurgicam* diriget h. IX dieb. Lunae et Veneris h. IX—XI.

IACOBUS HENRICUS HERMANNUS SCHWARTZ, med. Dr., artis obstetriciae P. P. O. et xenodochii obstetricii director, 1) *publice examinatorium de puerperii pathologia* offert; 2) *privatissime a) clinicen maieuticam* moderabitur dieb. Merc. et Sat. h. IV—VI, *b) instrumenta et operationes, quae ad artem obstetriciam spectant, explicabit eorumque usum exercitationibus practicis* illustrabit dieb. Lun. Merc. et Jov. h. XII—I.

FRIDERICUS MATTHIAS CLAUDIUS, med. et phil. Dr., anatomiae P. P. O. et instituti anatom. director, *1) privatim* disseret *a) de parte prima anatomiae specialis* h. XII, *b) de anatomia topographica secundum viva corpora et praeparata* ternis horis postmeridianis et *c) exercitationes practicas* in dissecandis corporibus moderabitur h. IX—I.

IV. LECTIONES ORDINIS PHILOSOPHORUM.

CHRISTIANUS LUDOVICUS GERLING, phil. Dr., math., phys. et astron. P. P. O., Augustissimo Electori a consiliis aulae intimis, *1) publice exercitationes physicas et astronomicas* moderabitur horis commodis; 2) *privatim* tradet *a) physicam experimentalem* quotidie h. VIII, *b) trigonometriam planam et sphaericam* h. e. partem primam geometriae practicae h. XI quinis diebus.

IOANNES FRIDERICUS CHRISTIANUS HESSEL, philos. et med. Dr., mineralogiae et technologiae P. P. O., disseret *1) publice de formis polyedricis secundae classis* dieb. Merc. et Sat. h. II; *2) privatim a) crystallographiam* docebit quatern. dieb. h. II et *b) conversatoria* instituet *de rebus mineralogicis* dieb. Lunae et Iovis h. XI, *c) de rebus technologicis* dieb. Mart. et Ven. h. XI.

CHRISTIANUS KOCH, philos. Dr. et paedagogices P. P. O., quantum per senium et valetudinem licuerit, *publice* singulis commilitonibus duce libro suo *conversatoria historico-paedagogica* offerre perget horis liberis.

IOSEPHUS CAROLUS FRIDERICUS RUBINO, philos. Dr., philologiae et historiae P. P. O. et h. a. decanus, 1) *publice Pindari olympica carmina, praemissa introductione de Pindari vita et poesi* binis scholis h. v explanabit; 2) *privatim Graeciae antiquae historiam* quinis vel senis scholis h. xi tradet.

FRIDERICUS LUDOVICUS STEGMANN, med. et phil. Dr., P. P. O., 1) *publice de rebus analyticis examina* instituet die Sat. h. ii; 2) *privatim a) analyseos partem alteram, qua de calculo integrali ac de analyseos in geometria sublimiori explicanda usu agitur*, senis schol. h. iii tradet, *b) corporum fluidorum et aëriformium staticen et mechanicen* quaternis scholis h. ix docebit.

EDUARDUS ZELLER, phil. Dr. et P. P. O., 1) *publice de ratione inter rempublicam et ecclesiam* intercedente semel h. xi; 2) *privatim a) de logica et conditionibus cognoscendi* quater h. v, *b) de religionis notione et formis* quater h. vi disseret.

LEOPOLDUS FRIDERICUS ILSE, phil. Dr. et liter. polit. P. P. O., 1) *publice administrationem financiae* semel h. ix tradet; 2) *privatim a) politices part. II* quat. h. ix et *b) statisticen Germaniae* h. viii quinquies docebit.

HERMANNUS KOLBE, phil. Dr. et chemiae P. P. O., instit. chemici director, 1) *publice examinatorium de rebus chemicis* instituet; 2) *privatim chemiam anorganicam experimentalem* senis scholis h. ix docebit; 3) *privatissime exercitationes chemicas practicas* tempore sueto diriget.

CONSTANTINUS ZWENGER, med. et phil. Dr. et chemiae pharm. P. P. O., instituti pharmaceutico-chemici director, 1) *publice examinatorium de pharmacia et chemia* instituet; 2) *privatim chemiam organicam* quat. h. ix docebit; 3) *privatissime exercitationes chemicas* more solito quotidie diriget.

CAROLUS FRIDERICUS WEBER, philos. Dr., philol. et eloquent. P. P. O., seminarii philol. director, ordinis elect. Guil. eques, 1) *publice* sodalibus seminarii philologici *Velleium* interpretandum proponet ceterasque exercitationes philologicas reget et methodicen studii philologici tradere perget quater h. xii; 2) *privatissime* sed *gratis Aristophanis Pacem* explanabit dieb. Mart. et Ven. h. ii.

GEORGIUS WEISSENBORN, philos. Dr. et P. P. O., 1) *publice historiam philosophiae inde a Kantio* tradet die Sat. h. iv—vi; 2) *privatim a) philosophiam religionis* docebit quinquies h. iv et *b) historiam philosophiae graecae et romanae* enarrabit quinquies h. vi.

GUILIELMUS DUNKER, philos. Dr., mineralog. et geolog. P. P. O., instituti mineral. academ. nec non geologici hassiaci director, 1) *publice examinatorium mineralogicum* instituet die Sat. h. x; 2) *privatim eam mineralogiae partem, quam dicunt oryctognosiam*, quinquies h. x docebit.

ERNESTUS ADOLPHUS HERRMANN, philos. Dr. et hist. P. P. O., 1) *publice a) historiam Friderici II regis Borussiae* semel h. x enarrabit, *b) exercitationes historicas* bis moderabitur; 2) *privatim historiam universalem saeculi XVIII* quater h. x docebit.

V. LECTIONES INSTITUTI POLITICO-OECONOMICI

GEORG. GUIL. FRANC. WENDEROTH, CHR. LUDOV. GERLING, IO. FRID. CHRIST. HESSEL, LEOPOLD. FRIDERIC. ILSE, ERN. AD. HERRMANN suis locis commemoratae sunt.

VI. LECTIONES EXTRAORDINARIAE.

HENRICUS HEPPE, theol. et phil. Dr. et theol. P. P. E., 1) *publice examinatorium de theologia dogmatica* die Sat. h. VI—VIII instituet; 2) *privatim a) theologiam evangelico-dogmaticam* quotidie h. IX binisque horis postea definiendis et *b) historiam dogmatum* quater h. IV docebit.

GUILIELMUS IULIUS MANGOLD, theol. Lic. et P. P. E., 1) *publice et vitae et doctrinae Pauli Apostoli delineamenta* die Merc. h. IX tradet; 2) *privatim a) encyclopaediam et methodologiam theologiae* quat. schol. h. IX vel alia hora adhuc definienda docebit, *b) epistolas Pauli ad Corinthios datas* quin. schol. h. X interpretabitur.

CAROLUS FUCHS, I. U. D. et P. P. E., 1) *publice processus definite, qui vocantur, summarios et processum concursus creditorum* semel h. V profitebitur; 2) *privatim a) practicum processuale et relatorium* quat. h. V instituet et *b) processum criminalem* quat. dieb. h. II docebit.

GEORGIUS IACOBUS FRIDERICUS SONNENMAYER, med. et chir. Dr. et ophthalmiatrices P. P. E., morbo laborans scholas habendas indicere nequit.

CAROLUS PHILIPPUS FALCK, med. Dr. et P. P. E., docebit 1) *publice therapiam generalem* bis h. XII; 2) *privatim a) materiam medicam et pharmacokatagraphologiam* sexies h. IV et *b) medicinam publicam (medicinam et forensem et politicam)* quat. h. VIII.

CAROLUS REINHARDUS MUELLER, phil. Dr. et math. P. P. E., 1) *publice a) analysin indefinitam primi ordinis* bin. schol. h. II, *b) algebrae elementa* bin. schol. h. XI tradet; 2) *privatim mathesin puram* quat. schol. h. XI docebit.

CAROLUS IULIUS CAESAR, philos. Dr., philol. P. P. E., bibliothecae academicae praefectus secundus, 1) *publice a)* seminarii philologici sodalibus *Hesiodi Opera et Dies* interpretanda proponet bin. schol. h. XII, *b) prolegomena in mythologiam graecam* tradet d. Sat. h. X, *c) Persii satiras* explicabit dieb. Merc. et Sat. h. IX; 2) *privatim metricam Graecorum atque Romanorum artem* exponet quat. schol. h. IX.

FRANCISCUS VORLAENDER, philos. Dr. et P. P. E., 1) *publice de Schleiermacheri philosophia* bis h. X disseret; 2) *privatim* docebit *a) logicen* quat. h. IX et *b) philosophiam iuris* quater h. X.

THEODORUS WAITZ, philos. Dr. et P. P. E., 1) *publice* instituet *disputationes de rebus philosophicis* die Merc. h. V; 2) *privatim* docebit *a) historiam philosophiae* quinquies h. III et *b) psychologiam* quater h. IV.

IOANNES FRIDERICUS LANGE, philos. Dr. et P. P. E., architectus academicus, 1) *publice archaeologiam artis christianae* semel h. II tradet; 2) *privatim a) historiam artium inde ab initio imperii Constantini M. ad nostra usque tempora* quat. dieb. h. XII

enarrabit, *b) antiquitates artis, rei domesticae et militaris Germanorum cum interpretatione veterum scriptorum ad eas spectantium* bin. dieb. h. IV exponet; *c) geometriam descriptivam* bin. dieb. h. XI docebit.

ALBERTUS WIGAND, philos. Dr. et P. P. E., instituti pharmacognostici director, 1) *publice a) de methodo et principiis scientiae naturae* disseret semel h. IV, *b) examinatorium pharmacognosticum* instituet die Ven. h. II; 2) *privatim a) ordines plantarum cryptogamicarum* explicabit ternis scholis h. III, *b) historiam evolutionis et metamorphosin plantarum* docebit bis h. III, *c) pharmacognosiam* tradet quat. h. II, *d) agriculturae principia* tractabit bis h. V; 3) *privatissime exercitationes pharmacognosticas* instituet die Sat. h. IX—XI.

GUILIELMUS SCHELL, phil. Dr. et P. P. E., 1) *publice* instituet *examina geometrica* die Sat. h. XI; 2) *privatim a) methodos recentiorum synthetico-geometricas* earumque usum in evolvendis sectionum conicarum proprietatibus docebit quin. schol. h. XI, *b) arithmeticam universalem* tradet quat. h. IV; 3) *privatissime harmonicen, theoriae musices partem priorem,* explicabit annexis auditorum exercitiis dieb. Merc. et Sat. h. III.

ADOLPHUS EBERT, phil. Dr. et P. P. E., 1) *publice linguam italicam* bis h. III docebit; 2) *privatim historiam literarum franco-gallicam* tradet bis h. III; 3) *privatissime linguam anglicam* docebit ternis scholis.

CONRADUS BROMEIS, phil. Dr. et chemiae et technologiae P. P. E., 1) *publice de rebus chemicis et technologicis* semel h. V disseret; 2) *privatim metallurgiam, technologiae secundam partem,* quat. h. IX et *b) technologiam* quat. h. XII docebit; 3) *privatissime exercitationes analytico-chemicas* instituet bis h. X—XII.

VII. LECTIONES PRIVATIM DOCENTIUM.

EDUARDUS VILMAR, phil. Dr., theol. lic., seminarii theologici Philippini maior primarius, 1) *privatissime et gratis a) linguam syriacam* docebit h. III, *b) capita selecta e Makrîzii et Ebn Khaldûni scriptis* explicanda proponet semel h. III; 2) *privatim et gratis partes poeticas, quae extant in Veteris Testamenti libris historicis,* binis scholis interpretabitur h. II.

VICTOR PLATNER, I. U. Dr., *privatim* docebit *a) ius germanicum privatum et feudale* senis dieb. h. XI, *b) historiam iuris germanici* quin. dieb. h. X, *c) ius cambiale et mercatorium* quatern. dieb. h. IV et *d) ius criminale* senis dieb. h. IX. Idem *e) examinatoria de diversis iuris disciplinis* offert.

FRIDERICUS VICTOR SCHMIDT, iur. utr. Dr., in tribunalibus, quae Marburgi florent, causarum procurator, *gratis practicum quod dicitur pandectarum secundum Girtanner, Rechtsfälle zu Puchta's Pandekten,* die Sat. h. II—IV instituet.

BERNHARDUS FRIDERICUS IULIUS WOLFF, I. U. Dr., 1) *privatim a) ius hodiernum praesertim Hassiae electoralis, quod ad hypothecas rerum immobilium pertinet,* bis h. V tradet, *b) exercitationes pandectarum* bin., aliis dieb. h. V instituet; 2) *privatissime examinatorium de iure romano* offert.

LEOPOLDUS EICHELBERG, med. Dr., *gratis* disseret *de selectis Hippocratis aphorismis* semel hora commoda.

HENRICUS HORSTMANN, med. Dr. et physicus Marburgensis, tradet *privatim a) medicinam publicam* iis, qui medicinae operam dant, quaternis scholis h. I, *b) medicinam forensem* iis, qui iurisprudentiae operam dant, scholis binis.

PHILIPPUS IACOBUS GUILIELMUS HENKE, med. Dr., 1) *gratis a) anatomiam atque motum articulorum hominis* die Sat. h. III vel die Ven. h. VIII; 2) *privatim physiologiam sensuum et motuum* docebit ternis dieb. h. VIII; 3) *privatissime scholas repetitorias de anatomia* desiderantibus offert.

VICTOR HUETER, Dr. med., 1) *gratis examinatorium et repetitorium de rebus obstetriciis* bis instituet; 2) *privatim de morbis neonatorum* bis disseret.

THEODORUS OTTO HEUSINGER, med. Dr., medicus in hac urbe practicus, 1) *gratis de morbis cutis* semel h. XII disseret; 2) *privatim aegrotos explorandi methodos* ter h. XII explicabit; 3) *privatissime examinatorium et repetitorium de rebus ad praxin medicam spectantibus* offert.

FRIDERICUS ADOLPHUS HUGO ANTONIUS WUELLNER, phil. Dr., docebit 1) *gratis meteorologiam* bis h. X; 2) *privatim a) electricitatem et magnetismum* mathematice tractabit et experimentis illustrabit quinquies h. VIII, *b) opticam theoreticam* tradet quater h. X; 3) *privatissime* offert *repetitoria physica* horis commodis.

HENRICUS GUILIELMUS IOSIAS THIERSCH, philos. et theol. Dr., 1) *gratis Horatii epistolam ad Pisones* dieb. Mercurii et Saturni h. XI interpretabitur; 2) *privatim Euripidis Iphigeniam Aulidensem et Iphigeniam Tauricam* dieb. Martis, Iovis et Veneris h. X illustrabit.

CAROLUS IUSTI, phil. Dr., 1) *gratis interpretationes capitum selectorum ex Aristotelis Ethicis Nicomacheis* moderabitur semel h. XII; 2) *privatim logicam* quater h. IX docebit.

FRIDERICUS GUILIELMUS BENEKE, med. Dr., instituti pathologico-anatomici director, Augustissimo Electori ab intimis rerum medicarum consiliis, ordin. Guelph. Reg. Hannov. eques, 1) *publice* offert *conversatorium de quaestionibus ex pathologia et therapia speciali proponendis* die Saturni h. VI—VIII; 2) *privatim* docebit *anatomiam pathologicam nec non pathogenesin* quinquies h. V; 3) *privatissime* diriget *exercitationes microscopicas et chemicas* in instituto pathologico-anatomico ter h. XI—I.

Equorum subigendorum artem addiscere cupientibus non deest magister peritissimus neque hippodromi spatiosissimi copia; nec minus praesto sunt, qui instrumentorum mathematicorum physicorumque fabricationem, artem delineandi, musicen, armorum denique tractationem et saltationem recte doceant.